

Avot 6:2 The Torah View of Freedom
Rabbi Judah Kerbel ~ Queens Jewish Center ~ 30 Av 5780

1. Definition of freedom

- 1:** the quality or state of being free: such as
a: the absence of necessity, coercion, or constraint in choice or action
b: liberation from slavery or restraint or from the power of another : INDEPENDENCE
c: the quality or state of being exempt or released usually from something onerous *freedom* from care
d: unrestricted use gave him the *freedom* of their home
e: EASE, FACILITY spoke the language with *freedom*
f: the quality of being frank, open, or outspoken answered with *freedom*
g: improper familiarity
h: boldness of conception or execution
2a: a political right

2. Declaration of Independence

We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness.--That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed... In every stage of these Oppressions We have Petitioned for Redress in the most humble terms: Our repeated Petitions have been answered only by repeated injury. A Prince whose character is thus marked by every act which may define a Tyrant, is unfit to be the ruler of a free people.

3. Steven Cohen & Arnold Eisen, *the Jew Within: Self, Family, and Community in America*, 1

The principal authority for contemporary Jews, in the absence of compelling religious norms and communal loyalties, has become the sovereign self. Each person now performs the labor of fashioning his or her own self, pulling together elements from the various Jewish and non-Jewish repertoires available, rather than stepping into an 'inescapable framework' of identity (familial, communal, traditional) given at birth. Decisions about ritual observance and involvement in Jewish institutions are made and made again, considered and reconsidered, year by year, even week by week. American Jews speak of their lives, and of their Jewish beliefs and commitments, as a journey of ongoing questioning and development. They avoid the language of arrival. There are no final answers, no irrevocable commitments.

4. Rabbi Jonathan Sacks, *One People? Tradition, Morality, and Jewish Unity*, 158

From the perspective of the autonomous self, then, halakhic existence is inauthentic because it flees from making personal choice the centre of its universe. From the perspective of tradition, much of contemporary ethics is inauthentic *because* it makes personal choice the measure of all things.

5. שמות פרק כט פסוק מו

וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשַׁכְנִי בְּתוֹכָם אֲנִי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיהֶם :

5. Exodus 29:46

And they shall know that I the LORD am their God, who brought them out from the land of Egypt that I might abide among them, I the LORD their God.

6. רש"י שמות פרשת תצוה פרק כט פסוק מו
 (מו) לשכני בתוכם - על מנת לשכון אני בתוכם :

6. Rashi Exodus 29:46

Means under the condition that I may dwell in the midst of them.

7. רשב"ם שמות פרק כט פסוק מו
(מו) הוצאתי אותם מארץ מצרים - כדי לשכני בתוכם :

7.Rashbam Exodus 29:46

In order to take up residence among them.

8. במדבר פרק טו, מא
(מא) אֲנִי יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ :

8Numbers 15:41

I the LORD am your God, who brought you out of the land of Egypt to be your God: I, the LORD your God.

9. ספורנו במדבר פרק טו פסוק מא
הוצאתי אתכם מארץ מצרים. כדי שתזכו שאהיה לכם לאלהים שתהיה התמדת מציאותכם ממני בלתי אמצעי שמציאות כזה לא ישתנה ולא יפסד בשום אופן כמו שהוא הענין במציאות שאר הנצחיים :

9. Seforno 15:41

This I did so that you shall merit that I be your God, and thus your ongoing existence will flow from Me, without the need for any intermediary.

10. רש"י במדבר פרשת שלח פרק טו פסוק מא
אשר הוצאתי אתכם - על מנת כן פדיתי אתכם שתקבלו עליכם גזרותי :

10. Rashi 15:41

On this condition I delivered you — that you should take upon yourselves My decrees (i.e. that I should be your God) (Sifrei Bamidbar 115:1).

11. משנה מסכת אבות פרק ו משנה ב
אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף שנאמר נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם **ואומר והלוחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות אל תקרא חרות אלא חירות שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתורה תדיר הרי זה מתעלה שנאמר + במדבר כ"א י"ט+ וממתנה נחליאל ומנחליאל במות :**

11. Mishnah Avot 6:2

Rabbi Joshua ben Levi said: every day a bat kol (a heavenly voice) goes forth from Mount Horeb and makes proclamation and says: "Woe unto humankind for their contempt towards the Torah", for whoever does not occupy himself with the study of Torah is called, nazuf (the rebuked. As it is said, "Like a gold ring in the snout of a pig is a beautiful woman bereft of sense" (Proverbs 11:22). And it says, "And the tablets were the work of God, and the writing was the writing of God, graven upon the tablets" (Exodus 32:16). Read not haruth ['graven'] but heruth ['freedom']. For there is no free man but one that occupies himself with the study of the Torah. And whoever regularly occupies himself with the study of the Torah he is surely exalted, as it is said, "And from Mattanah to Nahaliel; and Nahaliel to Bamoth" (Numbers 21:19).

12. פירוש רש"י על אבות פרק ו משנה ב
נזוף מנודה כמו ויגער בו אביו מתרגמין ונף ביה אבוהי.

12. Rashi Avot 6:2

excommunicated; as "and his father rebuked him" (Genesis 37:10), we translate [into Aramaic as] *ounezaf beh avohi*.

13. מחזור ויטרי סימן תכט
דכתי' ארור אשר לא יקים וגומ'. ושאינו לומד היאך יקיים. דאין בור ירא חט. ולא עם הארץ חסיד.

13.Machzor Vitri Siman 429

As it is written "cursed is the one who will not fulfill..." and if one does not learn, how will one fulfill the Torah? As a fool cannot be Gd fearing, and an ignoramus cannot be pious.

14. מרכבת המשנה לר"י אלאשקר על אבות פרק ו משנה ב
ומהו אומר הקול, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, שאינן משגיחין בה, ואינם מקיימין מאמר והגית בו יומם ולילה (יהושע א, ח). והנה מי שאינו רוצה בתורה ולומדיה, הוא מעיד על עצמו שלא היה במעמד הר סיני, וכבר ידעת (לעיל ה, כז ד"ה בא ר"ע) שכל נפשות שהיו במעמד הר סיני.

14. Mirkevet Ha-Mishnah

Woe... that they do not pay attention to Torah and do not fulfill the dictum "and you shall recite it day and night." And one who does not want Torah and to learn it is testifying on behalf of himself that he is as if he was not at Har Sinai, but in reality all souls were at Har Sinai.

15. תפארת ישראל - יכין מסכת אבות פרק ו משנה ב
לה) מהר חורב אמרו. ולפע"ד לאלה רמז ריב"ל, שהקולות הנשמעים שם יתנו רמז להאדם להזכירו מתן תורה. וכי עכשיו ירעם על הדור שאינן מכבדין אותה כראוי לשמור מצותיה כראוי. וזהו הקול הקטן החוזר מקול הגדול שנשמע אז ביום הקהל בעת מתן תורה. וזהו בת קול דקאמר הכא, ר"ל קול שנולד מקול אחר: (לו) מעלבונה של תורה. ר"ל אל תתמה שהבטחנו במשנה הקודמת כל הטובות האלה לעוסק בתורה, והרי אנחנו רואים הרבה פעמים להיפך. ע"ז קאמר ריב"ל, כל אוי שיקרה ללומדיה ח"ו, הוא מפני עלבון התורה, שלא עמלו בה כראוי: (לז) שאינו עוסק בתורה. כראוי: (לח) נזוף. ר"ל מוגער הוא מאביו שבשמים. והגערה הוא האוי, הדבר שאינו של ניחה שקרה לו מה', שבזה גערו ה', ויזהירו על שאינו נוהג כראוי. ונ"ל דאין ר"ל דנקרא מבני אדם בשם נזוף רק ר"ל שכל אוי שיקרה לו בעולם הוא קריאה בנזיפה שיקראו לו משמים להעירו משנתו וחלומו, כמ"ש כאשר ייסר וגו' כדי שייטיב א"ע

15. Tiferet Yisrael

35) In my humble opinion, Rabbi Yehoshua ben Levi is hinting that the voices heard are meant to hint to a person, to remind him of Matan Torah. And now the [bat kol] is furious at the current generation for not respecting Torah appropriately and keeping its mitzvot appropriately. And this small voice repeats the bigger voice that was heard then at the time of Matan Torah.

36) Every "oy" that happens to one who learns Torah is because of its disgrace, that they did not toil in it appropriately.

38) He is castigated by his Father in Heaven, and that rebuke is the "oy..." and it does not mean that the person is rebuked but every "oy" that happens in the world is a call of rebuke to wake up the person from his slumber and dreaming.

16. פירוש רש"י על אבות פרק ו משנה ב
שאיין לך בן חורין. לפי שבני אדם מכבדין ומשמשיין לפניו ומי שאינו עוסק בה מתרחקין ממנו אלמא כמנודה הוא:

16. Rashi

As people honor and serve [him]. And they distance themselves from one who is not involved in it - hence he is like one excommunicated.

17. תפארת ישראל - יכין מסכת אבות פרק ו משנה ב
מג) בתלמוד תורה. שרק הוא אינו משתעבד וגם אינו משועבד להגופניות, וזאת החירות, שנפשו אינה משועבדת לתאוות הגופני, זהו לבד חירות האמיתית ולא כשתאוותו משוחרר ונפשו משועבדת לתאוה:

17. Tiferet Yisrael

He is not subjugated to physicality, and this is freedom, that his soul is not subjugated to the bodily desires, this only is true freedom and not when his desires are free and his soul is subjugated to desire.

18. מדרש שמואל

ואמר עוד והלוחות מעשה אלהים המה וכו' כלומר ולא עוד אלא שמלבד העלבון הנזכר הוא מאבד ממנו הטובה הזאת שנאמר והלוחות מעשה אלהים המה וגוי' אל תקרי חרות אלא חירות ללמדך שאין לך בן חורין אלא העוסק בתורה כלומר כי העוסק בתורה הוא נקרא בן חורין לפי שאין הנשמה משועבדת אל הגוף כלל כי אינו עוסק בדברים חומריים הצריכים אל החומר הגופני רק עוסק בדברי תורה אשר הם דברים רוחניים ונפשו של אדם מתאוה אליהם ואף אם כשיעסוק בד"ת הוא משעבד החומר אל הנשמה שעבודו הוא חירות כי מזדכך חומרו ומקרב אותו אל הנשמה באופן כי אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה כי מי שהוא נבהל להון ועוסק בצרכי הגוף אין לך משועבד עבד כזה כי משעבד הנשמה אל הגוף וישכב אותה ויענה : גם אפשר שאמר שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה וזה כי כל אדם הוא משועבד אל מזונות הגוף החומריים אשר הם צורך הגוף ומבלתם ימות וכיון שהוא משועבד אליהם אינו נקרא בן חורין לא כן העוסק בתורה כי אינו משועבד אל המזונות כי החכמה תחיה אותו וכן מצינו במשה רבינו ע"ה כשעלה למרום לחם לא אכל ומים לא שתה. וביאר הענין איך אפשר שהעוסק בתורה אינו משועבד אל המזונות כי כפי הטבע ימות באין מזון על זה אמר שגוף העוסק בתורה אינו נשאר בחומריות ועביותו כדי שיהיה משועבד אל המזון רק הרי זה מתעלה ומזדכך כזוכית לבנה עד שלא ישתעבד אל מזון חומרי וז"ש שכל מי שעוסק בתורה הרי זה מתעלה שנאמר וממתנה וגו' :

18. Midrash Shmuel

One who engages in Torah is called a free person because their soul is not subjugated to the body at all because they are not engaged with physical matters, but one is just engaging with Torah, which is spiritual and **one's soul yearns for them**. And if one is engaged in Torah he subjugates the material to his soul, that subjugation is his freedom because it cleanses him and brings him closer to the soul... But every person is subjugated to the physical sustenance of their body, as food is essential for the body and one would die without it, and since he is subjugated to them he is not called a "ben chorin" – but not so someone who is subjugated to Torah because he is not subjugated to food because wisdom sustains him, as we see with Moshe Rabbeinu who went up to Heaven and did not eat or drink.

19. יין לבנון

"ואומר והלוחות מעשה אלהים המה" וגוי'. שמה תאמר בכל זאת יפה כח הנבדל מן התורה ועוסק בשאר החכמות, מכח הנותן צוארו תחת עול התורה. כי הנבדל ממנה הוא כבן חורין להשתעשע במחשבותיו ובמעשיו, ואין דאגת תורה ומצות עליו. והנכנע לתורה ולמצות [הרי] כל ימיו בדאגה, ופחד אלהים עליו, ובכל מהלכיו ודרכיו ירא מן החטא ומן הפורענות. אין הדבר כן, אלא מה שאתה סבור שהוא חפשי וחורין אינו אלא עבדות. ומה שאתה חושב לעבדות וסבל אינו אלא בן חורין ושררות, וכדתנן לעיל "ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים" וכדפרישית התם. ור' יהושע בן לוי קרא קא דריש שנאמר "והלוחות מעשה אלהים המה וגוי' חרות על הלוחות" אל תקרי חרות וכו' וכדאפרש.

19. Yein Levanon

You might say that one who is separated from Torah and learns other fields of study is better positioned than one who is neck is under the yoke of Torah because the one who is separated from it is free to think and do whatever one wants, and they don't have to worry about Torah and mitzvot. And one who is submits to Torah is constantly worried and afraid of God and in all of his actions his is fearful of sin and calamity. But this is not so, rather that which you think the other person is free is actually servitude. And that which you think is servitude and suffering is actually freedom and control...

20. נחלת אבות

ואמנם מה שאמר אחר זה ואומר: "והלוחות מעשה" וכו', ענינו מה שביאר הפילוסוף, שההכנעה אל הדת אינה שעבוד, אבל הוא חירות. לפי שהדת והנהגתה מביאים האדם אל השלימות המדתי, ולהיות שכלו בן חורין ולא עבד תאוותיו.

20. Nachalat Avot

Subjugation to religion is not servitude but freedom. Because religion and its practices bring one to moral perfection, and his mind is free and not subservient to his desires....

21. דרך חיים על אבות פרק ו משנה ב

ואומר שאין לך בן חורין רק העוסק בתורה, כי אף המלך שהוא בן חורין לא נקרא בן חורין בערך מי שעוסק בתורה, וזה כמו שאמרו ואל תתאוה לשלחנם כי שלחנך גדול משלחנם וכתרך גדול מכתרם, כי המלך אף ע"ג שהיא מלך, הנה יש לו יראה באולי ימרדו בו בני מלכותו ובשביל כך אינו בן חורין לגמרי, שלא יקרא בן חורין רק כאשר לא ימצא בו צד אפשרות שעבוד, וזה לא ימצא רק במי שעוסק בתורה שהוא בן חורין לגמרי כמו שבארנו כי השכל הוא בן חורין אין שייך שעבוד בו. ואמר שכל העוסק בתורה מתעלה ר"ל שאין זה בלבד שהוא בן חורין אבל הוא מתעלה, וזה כי הוא מתעלה מן העולם הזה השפל ולכך אמר שכל העוסק בתורה מתעלה שנאמר ומנחליאל במות, ופסוק זה נדרש על התורה במסכת עירובין בפרק כיצד מעברין, וכאן אין מקום להאריך כי יתבאר זה בעז"ה בנתיבת עולם ואין להאריך במקום הזה.

21. Derech Chayim

You might think a king is free, he is not actually free the way someone who learns Torah is because the king, even though he is the king, he is constantly afraid that someone will rebel, so he is not really free, so someone who is free is only someone who has no possibility of servitude, and this is only found in one who engages in Torah, and that is someone who is completely free. And not only is this person free, but this person rises up from this lowly world and this is why it says that one who learns Torah rises up as it says "and from Nachliel to Bamot."

22. פרקי משה על אבות פרק ו משנה ב

שאיין לך בן חורין אלא העוסק בתורה וכו', שהכונה במאמר הזה לומר **שהעוסק בתורה הוא בן חורין מהמאורעות הרעות ומקרי הזמן**, להיותו מושגח מאתו ית' כפי מדרגת דבקותו כנו', והוא מה שביאר עוד באומרו שכל מי שעוסק בתורה הרי זה מתעלה וכו', שהיא נתינת טעם וסבה, כאלו אמר, למה הוא בן חורין מהמקרים הרעים, העוסק בתורה, וביאר שהסבה בזה היא לפי שהעוסק בה הוא מתעלה ומתדבק בו ית' למעלה מהמערכה, ועל כן הוא בן חורין מהדברים הנמשכים מפאת המערכה, להיותו הוא למעלה ממנה דבק בו ית'.

22. Pirkei Moshe

One who engages in Torah is a free person from awful events and current events, as he is watched by Hashem according to the level of his attachment... why is he free from awful events? The reason is because one who engages in Torah rises up and is attached to Hashem, rising above the battle.

23. מדרש שמואל

ואמר שכל מי שעוסק בתורה הרי זה מתעלה שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במות כלומר האדם אשר הוא עוסק בתורה אשר היא מתנה נתונה מאתו ית' כאשר יעסוק האדם באותה המתנה אז הוא נוחל לאל ית' והוא דבק בו ממש ועליו הכתוב אומר ואתם הדבקים בה' אלהיכם ואז כאשר נחליאל בהכרח הוא מתעלה על כל ברואי מעלה ומטה וז"ש ומנחליאל במות כלומר מנחליאל נמשך לו שיעלה במות שיתעלה ויתרומם למעלה למעלה:

23. Midrash Shmuel

One who engages in Torah rises above, as it says "And from Mattanah to Nahaliel; and Nahaliel to Bamoth," meaning a person who engages in Torah, which is a present from hashem, when he engages with it, then he inherits from God and he cleaves to it, and then when he inherits God he rises above all...

24. תפארת ישראל - יכין מסכת אבות פרק ו משנה ב

מה) ומנחליאל במות. י"ל אם משתמש בחכמתו שהיה לו למתנה מה', לתורה ולמע"ט, אז יהיה נחלי אל, יזכה ה' שינחל חוזה אלהית, יותר מאשר יכול לקוות מטבעו. ועי"ז יתעלה שוב לבמות גבעות עולם:

24. Tiferet Yisrael

If he uses his wisdom that is a gift from God for Torah and good deeds, then he will inherit from God and God will bequeath to him divine strength, more so than he could hope for on his own naturally.

25. פירוש רש"י על אבות פרק ו משנה ב

וממתנה נחליאל למעלה מן הפסוק הזה כתיב וממדבר מתנה וממתנה נחליאל כיון שניתנה להם תורה במתנה נחלו אל כלומר הביאם בחלקו וכיון שחלקו אל עולים לגדולה שנאמר ומנחליאל במות:

25. Rashi Avot 6:2

Above this verse is written "and from the wilderness, Mattanah" [and then our verse continues] "and from Mattanah, Nachaliel"; [which comes to teach] that since the Torah was given to them as a gift, they inherited God (*nachalu El*) - meaning to say, He brought them into His portion - and since they inherited God, they rose to greatness, as it is stated, "and from Nachaliel, Bamot."

26. יין לבנון

"שכל מי שעוסק בתורה הרי זה מתעלה". כיון שאמר שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה, תו לא איצטריך למיתני ש"העוסק בתורה הרי זה מתעלה". פשיטא, שאם אינו מתעלה כיצד יגיע להיות בן חורין שר וגדול? אלא הכי פירושא, שמא תאמר יפה אמרת שאם זוכה האדם לכל הדברים ששנה ר' מאיר במשנתו, והוא איש שמכתב אלהים חרות על נשמתו, אז הוא בן חורין גדול ומרומם על כל המעשים. אבל מי הזוכה לכל אלה? יחידים שרידים אשר ה' קורא, ובעלי נפשות יקרות מאד, שבזכות תורתם וצדקתם הגדולה הם זוכים, (איוב לב, ט) (ר"ל רבים יחכמו", שאפילו יבלו כל ימיהם בתורה לא ישיגו הגדולות והסגולות האמורות. ואם כן יש טענה לפורש מן התורה לומר מה כחי כי אסבול עמל התורה והמצוה, ולהיות נכנע וחרד על דבר ה' וכבוד לא יהיה לי. על זה אמר: אין הדבר כן. אלא כל מי שעוסק בתורה בין קטן בין גדול, ר"ל אפילו הקטן שבישראל שאין בו כח שכל ובינה גדולה, אע"פ שלא בנקל ישיג המעלה היותר עליונה, מכל מקום הרי זה מתעלה תמיד ממעלה למעלה. ואין כן הפורש מן התורה ועוסק בשאר עניינים אינו מתעלה לעולם, והוא יגע לריק וכדקאמר ברישא שנקרא "נוף".

26. Yein Levanon

One might think, how can I reach this level to be a "ben chorin" and a great prince? Rather, you might say that only if someone attains all of the [48] things mentioned in the last [Baraita], tis person is one who God's writing is engraved in his soul... but only unique individuals attain this... but this is not so. Rather, one who engages in Torah, whether someone small or giant, even someone with little knowledge and understanding of Torah, even if they do not easily attain the higher virtues, this person is constantly being raised upwards.

27. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צט עמוד ב

אמר רבי אלעזר: כל אדם לעמל נברא, שנאמר כי אדם לעמל יולד, איני יודע אם לעמל פה נברא אם לעמל מלאכה נברא, כשהוא אומר כי אכף עליו פיהו - הוי אומר לעמל פה נברא. ועדיין איני יודע אם לעמל תורה אם לעמל שיחה, כשהוא אומר לא ימוש ספר התורה הזה מפידך - הוי אומר לעמל תורה נברא. והיינו דאמר רבא: כולחו גופי דרופתקי נינהו, טובי לדוכי דהוי דרופתקי דאורייתא.

27. Talmud Sanhedrin 99b

Rabbi Elazar says: Every man was created for labor, as it is stated: "Man is born for toil" (Job 5:7). Based on this verse, I do not know whether he was created for toil of the mouth, speech, or whether he was created for the toil of labor. When the verse states: "For his mouth presses upon him" (Proverbs 16:26), you must say that he was created for toil of the mouth. And still I do not know with regard to the toil of the mouth whether it is for the toil of Torah or for the toil of conversation. When the verse states: "This Torah scroll shall not depart from your mouth" (Joshua 1:8), you must say that he was created for the toil of Torah. And that is the meaning of what Rava said: All bodies are like receptacles to store items until use. Happy is one who is privileged, who is a receptacle for Torah.

28. Lubavitcher Rebbe

Why the roundabout, "negative" wording of the mishnah? Why not simply say "True freedom is attained through Torah"?

Man is a finite being, and everything he possesses and is capable of achieving is likewise finite in scope and extent. It would, therefore, follow that there is no such thing as a free human being. Not only do the proud, the envious, the ignorant and the greedy live in their own prison, but even the most emotionally stable and content individual, blessed with the most plentiful resources and leading the most uninhibited of lives, is still subservient to his own inherent limitations.

Thus, our mishnah opens with the statement, "There is no free individual." But one who occupies himself with Torah, subordinating his mind and self to the wisdom and will of the Almighty, transcends this most basic nature of every created thing.

Torah defies the unbridgeable gap between the finite and the infinite. It is the wisdom and will of G-d, articulated in terms that the human being can comprehend, relate to and implement in his life. One who submits to the servitude of a life devoted to Torah experiences the freedom that eludes the most "independent" of men.

29. Rabbi Jonathan Sacks

"True freedom – cherut – is the ability to control oneself without having to be controlled by others, accepting voluntarily the moral restraints without which liberty becomes licence and society itself a battle-ground of warring instincts and desires."